

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Imperator Theodosius dum Romae ageret, perquàm multum
commodi vrbi attulerat, sublatis quae mancipēs tenuerunt, furum latibulis,
& infamibus, quae in lustris habebantur tintinnabulis. Cap. XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

Quòd Imperator Theodosius dum Romæ ageret, perquam multum commodi vrbi attulerat, sublatis quæ mancipēs tenuerunt, furum latibulis, & insamibus, quæ in lustris habebantur tintinnabulis.

CAP. XVIII.

Theodosius Imperator quanquam ad exiguum tempus in Italia commoratus est, vrbi tamen Romæ plurimum apportauit commodi, partim dando, partim auferendo. Nam sicut multa magnificè & liberaliter in eam contulit: sic duo, quæ illi magno dedecori fuerunt, ademit. Quorum alterum fuit huiusmodi: Erant Romæ ædes peramplæ & vastæ antiquitus extructæ, in quibus panis, qui suppeditabatur ciuitati confectus fuit. His præfuerunt, quos Romani patrio sermone mancipēs appellant: qui tempore progrediente, ædes illas furum latibula effecerunt. Nam quia pistrina ad ædes spectantia in profundo sita essent, & ad latera singularum ædium ædificatæ cauponæ, in quibus illis meretrices habitarent, complures idcirco, cum qui cibi capiendi necessitate adducti, tum qui obscenæ libidinis intemperantia inflammati, eo veniebant, per insidias dispoliati fuerunt. Nam machina quadam factum est, vt ex caupona in pistrinum præcipitarentur. His dolis delusi erant in primis peregrini, qui Romam incolebant. Qui cum irretiti tenerentur, coacti fuerunt in pistrinis molere: ac complures non exire permisi ibi vitam ad summam senectutem traduxerunt: suisque attulerunt opinionem, quòd mortem oppetuerant. In hunc laqueum vnus ex Imperatoris Theodosij militibus fortè incurrit. Qui cum in pistrinum conclusus, exeundi potestatem non haberet, districto, quem habebat, pugione, eos qui eum egredi prohibebant, trucidauit: reliqui rei gestæ metu peterriti, militem dimiserunt. Imperator igitur, re intellecta, mancipēs graui supplicio affici, ædes, quæ latronum erant perugia, penitus disturbari iubet. Atque hoc vno dedecore, Romam ciuitatum omnium facile principem, ad istum modum liberauit. Alterum tale fuit: Si quæ mulier in adulterio esset deprehensa, eam, cum deliquerat, supplicii genere, non ad tollendum

dum peccatum, sed ad augendum coercere solent Romani. Nam illam in angustum lupanar conclusam, turpiter impudenterq; scortari coegerunt: quippe effecerunt, ut eo tempore, quo obsecrum illud flagitium admitteret, pulsarentur tintinnabula, ut eos, qui adessent in proximo, facinus minime lateret: imo verò ex tintinnabulorum sonitu illud turpe & ignominiosum supplicij genus omnibus liquidò constaret. De qua flagitiosa consuetudine Imperator certior factus, eam omnino non ferendam putavit: sed sestra (sic enim lupinaria illa nuncupabantur) demoliri iubet, aliasque leges, quibus mulieres in adulterio deprehensæ coercerentur, sancit. Quapropter Roma Theodosij Imperatoris opera his duobus turpissimis impurissimisque flagitiis liberata est. Qui cum cæteras etiam res præclare dispensasset, illius urbis gubernationem Valentiniano reliquit: Ille cum filio Constantinopolim iter capit, eoq; aduëtat, Tatiano, & Symmacho Coss. quarto Id. Nouembris.

De presbyteris qui pœnitentijs præerant, & quam ob causam amoti fuerint.

CAP. XIX.

PER id tempus visum fuit ecclesiæ, ut presbyteri, qui in singulis ecclesijs pœnitentiæ præerant, tollerentur, idq; hac de causa. Ab illo tempore, quo Nouatiani se ab ecclesia seiunxerant, recusauerantq; cum his, qui tempore persecutionis, regnante Decio, concitata lapsi erant, communicare, ecclesiarum Episcopi canoni adiunxerunt, ut in singulis ecclesijs presbyter quidam pœnitentiæ præflet: quò qui post baptismum lapsi fuissent, coram presbytero ad eam rem designato peccata sua confiterentur. Iste canon adhuc apud alias sectas ratum firmumque manet; soli autem qui fidem Consubstantialis tenent, cum Nouatianis, qui cum illis in ea fide consentiunt, presbyterum pœnitentiarum reiecerunt. Nouatiani verò, ne initio quidè istam quasi appèdicem admiserunt: Episcopi, qui ià præfunt ecclesijs, quauis ad longinquum temporis spacium hoc tenerent institutum, tamè teporibus Nectarij Episcopi immutarunt, propter eiusmodi facin^o, quod tū fortè fortuna in ecclesia admissū fuit.

Mulier